

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Iuliani Imperatoris in Persia caede. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

tiendi genus, qui sunt expertes corporis, in corpore imitatus, cum esset de Iuliani minis certior factus, longe attentius preces deo omnium moderatori adhibuit. Atque eodem ipso die, quo Iulianus interfectus est, quanquam iter viginti dierum & amplius aberat ab exercitu, eadem eius inter precandum cognouit. Nam ferunt eum dum dominum clementem & benignum supplex oraret, de repente fletum repressisse, & effusum in lætitiā exultasse gaudio, hilariq; vultu cœpisse intueri: qua re voluptas quam capiebat animo, manifestò declarata est, Quem familiares eius cum ita mutatum cernerent, orasse vt causam lætitiæ ipsis indicaret: eum autem respondisse, aprum sylvestrem, hostem vineæ domini, debitas scelerum in Christum admissorum pendisse pœnas, & mortuum iacere, ne amplius Christianis insidias struat. Quibus cognitis, omnes triumphare gaudio, & hymnum, quo deo gratias agerēt, cantare cœperūt. Postea autem facti erant certiores ab illis, qui mortem eius nunciabant, sceleratum illum tyrannum extinctum eadem die ac hora, qua diuinus ille senex Iulianus eum cecidisse & cognouerat & prædixerat.

De Iuliani Imperatoris in Persia cade.

CAP. XX.

Istius tyranni temeritatem mors eius apertissimè declarauit. Nam trāsmisso flumine, quod Romanorum à Persarum diuidit imperium, & exercitu traducto, cōfestim incendit naues, quò milites ad bellum gerendum non persuadendo impelleret, sed necessitate cogeret. Verum optimus quisque dux milites suos animorum alacritate cōplere, & si eos animis cadere fortè viderit, verbis confirmare, & ad spem erigere solet. At iste contrà, nauibus quibus in reditu flumen transfirent, incensis, spem illico salutis præcidit. Quinetiam cum commeatus militibus necessariis vndiq; conquiri, & ad exercitum comportari debuisset, sapiens iste neque domo secum aduehi iusserat, neque hostium agris depopulatis, satis magnam alimenti copiam illis suppeditauit. Nam relicto solo culto & habitato per incultum

THEODOR. HISTOR.

cultum & desertum copias traduxit. Ibi milites non modo potione & cibo, verum etiã ducibus itineris destituti, atque in loco etiam solitario oberrantes, cœpere tandẽ sui imperatoris inscitiam perspicere. Deinde cum quereretur & ingemiscerent, ex improviso eũ vulneratum offendunt, rabie contra conditorem suum furentem, Martem bellicosum ipsi, vti promiserat, auxilium minime tulisse: Appolinem falsa vaticinatum esse: Iouem denique fulminantem non in suum interfectorem fulmen torsisse. Itaque qui antea minas insolenter iactauerat, iam miserẽ humi proiectus iacuit. Attamen qui debitam illam plagam ei imposuerit, ad hodiernum vsque diem à nemine pro certo cognitum est. Nam alij à quodam sensum oculorum effugiẽte incussam, alij quendam ex Ismaelitis, qui Nomades appellantur, eam inflixisse, alij à milite, qui famis & solitudinis molestias ægrè ferebat, illatam dicunt. Verum siue homo, siue angelus ensẽ in eo infixit, constat sanè eum, qui facinus commisit, diuinæ voluntatis administrum fuisse. Ferunt porro ipsum tyrannum, simul ac plagam acceperat, manum protinus sanguine impleuisse, illumque proiecisse in aerem, ac dixisse: Vicisti Galilæe, & simul tum confessum esse victoriam, & blasphemiam (adeo enim à mente abalienatus erat) in Deum impudenter locutum.

*De prestigijs apud Caras post interitum eius
deprehensis. CAP. XXI.*

Post huius tyranni cædem, fraudulentæ præstigiarum suarum machinæ manifestò deprehensæ sunt. Nam cum stolidus ille per Caras urbem, quæ etiam adhuc multas impietatis reliquias retinet, iter faceret, relicta ad læuam Edeßa, vtpote pietate & vero Dei cultu præclare ornata, ingressus in delubrum, quod apud impios in maximo honore erat, iubet portas, postquam in eo nefanda quædam mysteria cum sceleris sui fociis obiisset, nõ obserari solum, verum etiam obsignari, & milites quosdam eas assidue obseruare, ne quisquam donec ipse reuenteretur, intraret. At postquam nuntiatum erat eum esse mortuum, & pium imperatorem impio successisse, quidam in illud delubrum introeũtes,